

חכמת שלמה

תורות וסיפורים של ר' שלמה קרליבך

"יפקוד ה' אלוקי הרחוחות לכל – בשר איש על העדה, אשר יצא לפניו"

נשמת ישראל זה מביא שמחה לכל בני ישראל כיון שבזה נתקרב הגאולה 'כי אין דוד בא עד שיוכלו כל הנשמות שבגוף'.

ועל ידי זה השמחה מתפרצת בעם ישראל כמו שאומרים, ושרים: 'סימן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל ישראל אמן, אז נעשה שלום בנינו, כי איך יכולים לשנוא אחד את השני כשאנחנו מלאים שמחה!?

ובזה המתיקות כבר נעשה עוד דבר שמביא רפואה לעולם לכל המשפחה (ירושלמי מו"ק ג' ז') ולכל כלל ישראל

באחדות, כי המחלה הכי גדולה וקשה זה שנאת חנם, א"כ מיד שכולנו באחדות יש כבר רפואה שלימה לכולנו, ועוד מביא גם השפעת רבות ופרנסה טובה כי בזמן שהוא נולד – נולד וכבר בידו (נדה לא:), ויהי רצון שנזכה להתאחד באהבה בביאת גואל צדק בב"א.

משה רבנו עומד ומתפלל על כל דור ודור שיהיה לבני ישראל מחנכים מלמדים והורים שיעבירו להם את דבר ד' בלב מלא באהבה, ובקשתו של משה 'יפקוד ה' אלוקי הרחוחות לכל – בשר איש על העדה, אשר יצא לפניו"

אומר הצדיק מווארקא זי"ע פירוש על הפסוק – שהתפלל תפילתו מעומק נפשו עד כדי כך שתצא נפשו מחמת גודל אהבת ישראל, זה מרומז בלשון 'יפקוד' מלשון "ביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם" דהיינו שימלא השי"ת לב המנהיגים בשמחה ואהבה. ואז יוכל להיות "סובל דעת כל אחד ואחד", ומקור מדה זו הוא מפנחס שקינא לד' ומסר נפשו להציל בני"ו ולכן קיבל מתנת השלום שיבוא לבשרנו במהרה בימנו אמן!!!

חביבים תדעו דבר עמוק מאוד, רוב המחלוקת בין ידידים וקרובים זה לא בגלל דברים של יום יום, זה רק בגלל הרגעים המיוחדים שהיה להם והיו יכולים לתקן הכל, כי יש רגע של בלעם ח"ו שיכולים להחריב הכל, והתיקון לזה הוא רגע של פנחס שבזכותו ניצלו בני ישראל, לכן קיבל מהקב"ה מתנת השלום והכהונה כמו אהרן הכהן יסוד השלום והרגעים הטובים.

ור' נחמן אומר "אם אתה כ"כ קרוב לאחד שאתה יכול להיות בכעס עליו, תדע שזה גופא סימן שיכולים להפוך זו הרגע ולהיות קרובים כ"כ ולתקן הכל בשמחה".

כן בית המקדש לא נחרב אלא בגלל הרגעים של בלעם, הרגעים שנחסר אהבה בינינו, ובימי המצרים אלו יש בידינו להפוך הרגעים אלו לעילא ולעילא, ולכן בתשעה באב באותו יום שנחרב ביתנו הקדוש, אחו"צ נולד משיח ע"י שמהפכים אותו הרגע מצרה לצהלה, ולתקן עומק נשמתנו באהבה ואחוה.

ידידים וחביבים כולכם יודעים שבשבוע שעבר חיפש בלעם את הרגע שיכול לקלקל את בני ישראל ח"ו, ולא עלתה בידו כיון שהקב"ה ברוב רחמיו ואהבה אלינו הפך את כל הקללות לברכות, ופנחס ידע את הסוד של הרגעים' לכן באותו רגע שראה את המעשה של נשיא שבט שמעון הבין שיכול לקנאות את קנאת ה' ועל ידי זה ניצלו אלפי אלפי מבני ישראל, וכך המגפה נעצרה מיד.

לכן הקב"ה נתן לנו 'ברית שלום' כי פנחס הוא אליהו הנביא זכור לטוב, המופיע בכל ברית של כל ילד מישראל שנכנס לברית, וזה נרמז במילים של 'ברית שלום'. ותבינו עומקן של דברים, שחז"ל אומרים בגמרא (נדה לא:): 'כיון שבא (בן) זכור לעולם, בא שלום לעולם, כי בהולדת עוד

סיפור נשמה

שסיפר ר' שלמה קרליבך

תקשיבו, רבותי. זה סיפור קלאסי, וטוב לזכור אותו. חסידים, בדרכם אל הרבי ר' אלימלך מליז'נסק, עברו דרך כפר קטן, וליד בית שבור, ראו ילד רוקד עם כל הלב והנשמה. הוא היה רזה למחריד, לבוש בלויי סחבות...

למה אתה רוקד, ילד מתוק?, שאלו. לא אכלתי זה שלושים יום, אמר. געוואלד, כמה אני רעב!. אז למה אתה רוקד?, תמהו החסידים.

וכך אמר הילד: 'דעו לכם, אני רק בן תשע. כמה עבירות כבר יכולתי לעשות בתשע שנות חיי? אז ממש כעסתי על הקב"ה: למה אתה נותן לי להיות כל כך רעב? בכיתי מרעב ומכעס... אבל פתאום שמית לב שמעולם לא הודיתי להקב"ה על מה שיש לי! יש לי אבא ואמא, יש לי אחים ואחיות. יש לי בית. נכון שהדלת והחלונות שבורים, אבל בכל זאת זה בית. פתאום הבנתי שכל מה שחסר לי, זה חתיכת לחם. אני בטוח שהקב"ה ייתן לי אותה. אז התחלתי לרקוד.' אח"כ הוסיף בחיוך מבודח: 'זעכשיו, ב"ה, אני קצת פחות.' החסידים היו המומים: געוואלד! איזה נשמה! נשמה שיכולה להאיר את כל עני ישראל...

הם נכנסו לבית ושאלו את האבא: 'אתה שולח את הילד שלך לבית הספר?' 'עני ואביון אני, השיב, 'אין לי כסף לשלם למורים.' הביטו החסידים אלו באלו, אח"כ אמרו להורי הילד: 'בבקשה מכס: אנו בדרכנו לרבנו הקדוש, הרבי ר' אלימלך. הרשו לנו לקחת את הילד הזה איתנו. נדאג לכל מחסורו. אנו בטוחים שבהדרכתו של רבנו הקדוש, הוא יגדל לתפארת ויהיה לצדיק נשגב.' כך הגיע הילד לרבי ר' אלימלך, ובסוף נהיה אחד מגדולי הצדיקים: ר' מנחם מנדל מרימנוב.

תקשיבו, חברים, כך בדיוק אומר ר' נחמן: תתחיל לשים לב למה שיש לך ושמח בו! רק כך יהיה לך כח להתמודד עם מה שחסר לך. אתה עצוב? אתה צודק במאת האחוזים. אבל על מה אתה עצוב? על משהו שחסר בחיים שלך, נכון? אבל, געוואלד, אתה חי! תתחיל מזה. למה אתה לא רוקד שבוע שלם על זה שאתה חי? יש לך אוזניים, והם שומעות, נכון? יש לך עניים רואות, יש לך פה ואתה מדבר. אתה חי! האם שמחת פעם על כך? מתי לאחרונה הודתה ושמחת על כל מה שיש לך?

ועוד אומר ר' נחמן: אולי אתה עצוב מפני שאתה מרגיש שאתה מרגיש שאתה מלא חטאים ועונות. אפשר להבין... אך האם פעם בחיים עשית מעשה טוב? עשית? עשית פעם דבר טוב? לא יאומן! אז למה אתה לא משתגע משמחה על כך? אתה אומר שאין לך חברים. בסדר, אני מאמין לך, זה כואב. אבל תן לי לשאול אותך: האם פעם בחיים עשית טוב למישהו? כן? געוואלד! אתה יודע מה זה אומר? זה אומר שפעם אחת מימי חייך היה לך את הזכות להיות חבר אמתי של מישהו!

דע לך, להיות חבר של מישהו ולעשות לו טובה, זה טעם גן עדן ממש, למה שלא תרקוד על כך עשרים וארבע שעות רצוף? אתם יודעים שאני נוהג מדי פעם לבקר את אחינו היושבים בבתי הסוער. והאמתי על פי רוב אין להם כח, לא לשיר ולא לרקוד. אז אני אומר להם: 'אני בטוח שיש לכם הרבה סיבות לכעוס על הקב"ה ולא באתי לכאן כדי לסנגר עליו. אז קודם כל, אני מברך אתכם מעומק הלב שתצאו מכאן כמה שיותר מהר. אבל בינתיים: באו תחשבו על מה שיש לכם בכל זאת! ואני מבטיח לכם שתמצאו מספיק סיבות לשיר ולרקוד עד מחר בבוקר.'

לתרומות הערות והארות ולקבלת העלון למייל: 7carlebach@gmail.com, 054-8140220 (נתנאל)

נערך ע"י נתנאל גואלמן השיחה לקוחה מההפצה של קשר - KESHER01@GMAIL.COM

הסיפור מהספר - 'סיפורי נשמה' חלק ב' בספר יש פירוש מתוק ועמוק על הסיפורים.

לעילוי נשמת: ר' אלעזר בן ר' גדליהו, חמדה בת ציפורה פייגא, חייה יהודית בת הרב שלמה זלמן, ר' משה בן ר' זכריה, תמר בת ר' חיים שלמה, אברהם בן ר' אהרון צבי, זצ"ל.